

מחשבותי החכמות - האף

יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך ז', עמ' 239
תרגום: אורי אורלב

לְאָדָם מְסִיִּים הָיָה אָף אַרְזָה. בָּא אֵלָיו מְסִיִּי מוֹסֵר וְהַחֵל לְדַרֵּשׁ:

- בְּן אָדָם, מְדוּעַ יֵשׁ לְךָ אָף כָּל כֶּף אַרְזָה הַמְפָחִיד אֶת הַיְלָדִים וּמַעוֹרָר סְלִידָה אֶצֶל הַמְבַגְרִים? תִּרְאֶה: יֵשׁ לָנוּ אִפִּים קְטַנִּים, מְעַצְבִּים וְכֹלָם מְחַבְּבִים אוֹתָנוּ. הַשְׂתַּדְּל שְׂיִהְיֶה לְךָ אָף יוֹתֵר קָטָן, זֶה יִגְרַם גַּם לְךָ אֲשֶׁר וְלִסּוֹבְבִים אוֹתְךָ יִהְיֶה נוֹחַ יוֹתֵר.

בָּא אֶל אוֹתוֹ אָדָם סְטִירִיקוֹן וְלַעַג לוֹ:

- אַתָּה, הָאָדוֹן עִם הָאָף הָאָרְזָה, בְּכַמָּה אַתָּה מוֹכֵר אִמָּה מֵהָאָף שְׁלֶךְ? אִם זֶה לֹא יָקָר, אוֹלֵי אֶקְנֶה לִּי אֶת מַחְצִיתוֹ וְאֶבְנֶה בְּנָן. הֲיִיתָ יָכוֹל לְחַלֵּק אֶת הָאָף שְׁלֶךְ לְכָל אֶלֶּה שְׂאִין לָהֶם אָף. הֲאִם גַּם הַשְׂכָּל שְׁלֶךְ כָּל כֶּף אַרְזָה כְּמוֹ הָאָף שְׁלֶךְ?

בָּא אֵלָיו פִּילֵנְתְרוֹפּ וְקוֹנָן:

- מִסְכָּן, אַתָּה עִם הָאָף הָאָרְזָה שְׁלֶךְ; צַר לִי עֲלֶיךָ, לְמִרְוֹת שְׂאֵתָה עֲצָמָה אֲשֶׁם בְּכֶף. אִידֶךָ אֶפְשָׁר לְהִרְשׁוֹת לְאָף שְׁלֶךְ לְגַדֵּל כָּל כֶּף? מִסְכָּן אַתָּה, אֲנִי מִשְׂתַּתְּרָה בְּצַעֲרֶךָ מִקְרֵב לֵב.

מְסִיִּי מוֹסֵר וְסְטִירִיקָנִים הִגִּיעוּ בְּמֵאוֹת...

הַפְּדוּגוּגְיָה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ שֶׁתְּכוֹנֹתֶינּוּ שֶׁל אָדָם נִקְבְּעוֹת עַל יְדֵי הַתּוֹרָשָׁה וְהַהֲשָׁפְעוֹת הַחֲנוּכִיּוֹת שֶׁל הַחַיִּים. קִשָּׁה לְתַקֵּן אָדָם, לְלַמֵּד אוֹתוֹ וּלְשַׁנּוֹתוֹ בְּכוּוֹן הֶרְצוּי. מִשׁוּם כֶּף נִדְרָשֶׁת מֵאֲנָשִׁים נְבוֹנִים סוֹבְלָנוֹת לְטַפְּשִׁים, מֵאֲנָשִׁים הַגּוֹנִים נִדְרָשֶׁת הַבְּנָה לְנוֹכְלִים, מֵאֲנָשִׁים חֲרוּצִים נִדְרָשֶׁת אֶהְבָּה לְבִטְלָנִים, וּמַעוֹבְדֵי כְּתָב-הַעֵת נִדְרָשׁ שְׁלֵא יִפְגְּעוּ בְּאִישׁ. יֵשׁ בְּכֶף מִדָּה מְסִיָּמֶת שֶׁל צֶדֶק, שֶׁהוֹכַחְתִּי לַעֲלִיל.

